

Prinsessen på hesten

De royale familiefester må vige for prinsesse Nathalies dressurridning. Hestene er hendes liv.

Prinsessen...

**Tekst: Camilla Alfthan
Foto: Linda Henriksen**

Rejsen til slottet på den øverste bakke-top i den lille kurby Bad Berleburg går ad snørlede veje forbi idylliske bindingsværkshuse for at ende ved en høj mur, der er omkranset af kastanjetræer, og hvor en enorm jernport står åben på vid gab. Foran ligger det historiske Schloss Berleburg, der med sine hvide og ferskenfarvede facader ser ud, som var det lavet af marzipan.

Det er her ved familiens slot, små 150 kilometer nord for Frankfurt, at prinsesse Nathalie træner sine heste. Og her Nathalie bor i den ene længe over for staldene.

For tre år siden fik hun overtaget sin far til at lave en ridebane ved Orangeriet, hvor slottets kupler og spir danner kulisse til den dressur, som af mange sammenlignes med ballet.

Det er også ved ridebanen, at prinsessen har sat Berlingske i stævne i de tidlige morgentimer til en samtale om den kongelige lidenskab for heste.

Da prinsesse Nathalie møder os iført en lyseblå fleecetrøje og med håret samlet i en hestehale, ligner hun en hvilken som helst stolt mor, der viser sit lille barn frem, for det bliver afleveret hos babysitteren. På minutter senere sidder hun på dagens første hest. Stemningen er koncentreret, da hun diskuterer priuetter og travsering med sine danske medarbejdere, som rider med på banen. Inden formiddagen er omme, har prinsessen haft med fire forskellige heste at gøre.

Livet med hestene er mere end et fuldtidsjob. I weekenderne er prinsessen ofte til stævner rundt omkring i Europa, og et lastbilkørekort i den tunge ende af skalaen er en vigtig billet til dressurverdenen.

MENS HESTENE FORPLUGER, har prinsesse Nathalie ingen anden rolle i kongehuset, end den hun selv ønsker. Og hestene kommer altid i første række.

«Jeg var engang med, da den tyske præsident Johannes Rau var på statsbesøg i Danmark, men det var det. Min familie ser mig ikke særlig meget,» smiler hun og rømmer sig undskyldende.

«Så er der et bryllup, der ligger sammen med et stævne, og så er der en dåb. Men det er mit job, lige som når andre ikke kan tage fri for at gå til en masse fester. Da Frederik blev gift, var der stævne, og så fløj jeg op og var med, og bagefter fløj jeg tilbage igen. Hestene er jo mit liv,» fortæller Nathalie, som har fået passionen ind med modermælken.

Hendes mor, prinsesse Benedikte, er en både ivrig rytter og protektor for Dansk Varmblod, og hestene er et fælles samlingspunkt for hele familien til Sayn-Wittgenstein.

«Min familie ser mig ikke særlig meget,» siger prinsesse Nathalie. Passionen for heste fylder det meste af hendes liv. Således er det også kun få fester og arrangementer i det danske kongehus, hun deltager i. Hun har ingen forpligtelser i forhold til kongefamilien.

Prinsesse Nathalies har ikke sin interesse fra fremmede. Hendes mor, prinsesse Benedikte, er en ivrig rytter og protektor for Dansk Varmblod, og hestene er et fælles samlingspunkt for hele familien til Sayn-Wittgenstein i tre generationer. Her er prinsesse Benedikte, prinsesse Nathalie og sønnen Konstantin samlet i staldlokalene.

Det hele begyndte ved et tilfælde i 1991, da familiens egen berider spurgte prinsesse Benedikte, om hun ikke skulle avle på sin nye ridehest, Pamina. Da hun sammen med Nathalie fandt en bog med tyske hingste, var kun to interessante og samtidig egnede til dressuravl. Den ene var Donnerhall, som endte med at blive far til i alt tre afkom på Berleburg. Et af føllene er den nu 14-årige Digby, som Nathalie i foråret blev nummer to med ved FEI World Cup Finals i Leipzig.

Digby er stor og stærk og har en pels så blank at det ser ud, som om han er smøret med olie. Da Nathalie rider på ham, skummer han let om biddet og er helt og aldeles hendes kram. De to arbejder i dyb koncentration, nærmest som én stor samlet krop. Undervejs kommer prinsesse Benedikte og slår sig ned på den ene af bænkene for at iagttage dem.

Da træningen er forbi, følger hun med os til stalden, der ligger ved siden af en forfalden tennisbane, der ikke er blevet brugt i årevis. Et stort ridelus ligger en suite til staldgangen, hvor en hvid kalkmør er prydet med Dansk Varmblods karakteristiske Krone og Bolge.

DET VAR FØRST, da Nathalie blev student, at hun selv fik sin rigtige dressurhest. Efter fire års uddannelse hos Kyra Kyrklund i Sverige og dernæst syv år hos Klaus Ballenholz i Tyskland vendte hun tilbage til familiens slot.

«Berleburg er mit hjem. Jeg er opvokset her og kan lide at bo her. Når man har været til stævne og kommer hjem, er det meget afslappende at være midt i naturen. Adrenalinen kører hele tiden op og ned til stævnene.»

I 1998 blev hun dansk statsborger

fakta ■

En del af familien – men ikke arvefølgen

■ Prinsesse Nathalies mor, prinsesse Benedikte, er den ældste af dronning Margrethes to søstre. Da hun giftede sig med prins Richard, blev det bestemt, at hun skulle bevare arvefølgen til tronen i modsætning til sin søster, dronning Anne-Marie af Grækenland, som ved ægteskabet med kong Konstantin II af Grækenland udtrådte af tronfølgen. Prinsesse Benedikte er således nummer ti i den danske tronfølge, men hendes børn indgår ikke i den.

■ Som den yngste af prinsesse Benediktes tre børn, prins Gustav af Berleburg, prinsesse Alexandra af Berleburg og så prinsesse Nathalie af Berleburg, er prinsesse Nathalie således en del af kongefamilien, uden at have nogen officiel rolle. Sidste år fik den nu 36-årige prinsesse sit første barn med den tyske forretningsmand Alexander Johannsmann, som hun i juni blev kirkeligt viet til.

for at kunne ride for Danmark, og ved det seneste OL vandt hun bronze på det danske dressurlandshold. Senest blev det til sølv ved World Cup-finalen i Leipzig.

«Hvis nogen havde sagt, at jeg blev nummer to i World Cup, ville jeg sige, at de ikke var rigtig kloge.»

Til konkurrencerne er hendes kongelige titel ikke meget værd. Det er resultaterne, der tæller, og hvis man har haft en dårlig dag, må man bare op på hesten igen.

«Mange tænker måske, at hende dér – hun får det hele præsenteret på et guldfod, men jeg har virkelig slidt for at opnå det, jeg har nu. Jeg har aldrig haft en hest, da jeg var ung, som lignede en million; jeg har skabt dem selv ud af helt almindelige unge heste. Mit held er, at jeg har lært fra verdens to bedste trænere. De har lært fra verdens to bedste trænere og mit liv,» fortæller Nathalie.

I dag er det prinsesse Nathalie, der spiller den afgørende rolle. Hun vælger hingstene og hvilke afkom, familien skal beholde. Forløb har prinsessen lavet fire Grand Prix-heste, og én til er på vej. Familien hægger om de gamle traditioner inden for, når andre tager fem-seks æg om året fra en elitehoppe, for at producere så mange afkom som muligt, er føllene fra Berleburg lavet på naturligvis.

AT PRINSESSE NATHALIE er kommet så langt på en hjemmeavlet hest, er i sig selv lidt af en sensation. Mens andre køber heste, der i forvejen kan noget særligt, er prinsessen kendt for at få det bedste ud af inngenting. Den vigtigste ingrediens er tålmodighed og at have øje for hestens kvalitet.

«Det er en kunst i sig selv at forme en hest fra grunden. Hvis der er en fejl, er det min skyld, da jeg har skabt den. Men da den kender mig så godt og altid har været her, er det lettere end at begynde med én, som har været i andres hænder. Min far har altid sagt, at han ikke har råd til at købe de dyre heste, så derfor avler vi. Det har nogle grinet lidt ad, men nu tror jeg ikke, de griner så meget mere.»

I JULI SIDSTE ÅR fik hun sit første barn, Konstantin, med sin tyske mand, Alexander Johannsmann. Nathalie red to heste om dagen indtil slutningen af syvende måned, og allerede otte dage efter at have født sad prinsessen igen på Digby. Efter en måned var hun med til et internationalt stævne i Bernstorffsparken «for lige at vide at alt var på plads,» og to måneder efter fødslen opnåede hun en syvendeplass ved VM i Kentucky i USA.

«Når jeg tænker tilbage, var det bare sådan som det var. Og så var det muligt, fordi han er et let barn, og jeg har en mand, som hjælper. Hvis jeg ved, at han er passer rigtig godt, kan jeg virkelig koncentrere mig om min ridning. Barnet kommer selvfølgelig først, men hestene kommer ikke så langt efter,» fortæller Nathalie og viser forskellen med et par millimeter mellem fingrene.

Konstantin er ikke den eneste lille ny. I de to følhoppers stald finder vi et langbenet føl, som ti dage tidligere kom til verden uden hjælp, står og vakler ved siden af sin mor. Både prinsesse Benedikte og Nathalie er betagede af det nye væsen. Med føllene føres traditionerne videre på slottet. Og måske er det netop denne lille hoppe, som en dag vil rejse verden rundt til stævner og vinde præmier med prinsesse Nathalie i sadlen. ■

